www.kozlony.ro

Társadalmi és kulturális havilap

Szamosújvári Közlöny

Szamosújvári Közlöny Alapítva• 1903•Újraindítva• 2021

ISSN 2784 – 2800 ISSN-L 2784 – 2800

III. (új) évfolyam

30. szám/2023 december

Kedves olvasók!

A Szamosújvári Közlöny társadalmi és kulturális havilap a most decemberben megjelent 30. lapszámával mérföldkőhöz érkezett. A lap a város és a környék lakóinak életéről, híreiről, kultúrájáról és társadalmi eseményeiről tájékoztat.

A Közlöny 2021-ben indult útjára (pontosabban újraindult, mert a lapot 1903-ban alapította Bányai Elemér), és azóta is töretlenül szolgálja a város és a közösség érdekeit. A lap minden számában értékes információkat és híreket közöl a helyi és a térségi eseményekről, valamint a város kulturális és társadalmi életéről. A Közlöny fontos szerepet játszik a város és a közösség összetartozásának erősítésében, valamint a helyi értékek megőrzésében.

A lap sikerét a város és a környék lakóinak támogatása is bizonyítja.

Köszönjük a bizalmat!

Buzai betlehemes / fotó: Riti József Attila

Fodor Emőke

XXIII. Betlehemes találkozó

"S virraszt ama csillag fénye immáron kétezer éve" (Utassy József: Karácsonyfa) volt a mottója a Téka Alapítvány által szervezett betlehemes találkozónak. A december elején megszervezett találkozó a környék gyermekeit és fiataljait szólítja meg, a betlehemesek betanulásával a karácsonyi ünnepkör hagyományait élteti tovább.

Idén december 8-án a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum elemiseit megkántálták a buzai, széki és válaszúti gyerekek. Nagyon örültek a rég látott barátoknak, sajnos rövid volt az idő a közös játékra, de a közös focimeccs ötlete már kipattant a fejekből.

Nyitrai Marianna, a Téka Petőfi ösztöndíjasa "Játékos hagyomány" címmel tartott vetítettképes előadást a gyerekeknek az iskola aulájában. Ezt játékos vetélkedő követte. Az archív felvételeken a diákok ismerős helyszíneket és arcokat, fedeztek fel, a felcsendülő dallamok közül is voltak számukra ismerős hangzásúak.

A meghívottak számára Eke Mária és Nyitrai Marianna kántákat tanított, majd mindannyian a helyi művelődési házban találkoztunk.

A gálaműsor alkalmával idén is kicsinek bizonyult a terem, a családok büszkén vettek részt az előadáson. A buzai általános iskolások buzai betlehemest adtak elő, őket a válaszúti Kallós Alapítvány elemisei követték. A szamosújvári előkészítő osztály betlehemese után a válaszútiak a magyarszováti betlehemest mutatták be. A másodikosok kántái után az elsősök és a székiek betlehemese következett. A harmadik osztály regölést adott elő. Az előadást a negyedikesek györgyfalvi újévi szokása, a pattogtatás bemutatása zárta.

A résztvevőket édességcsomaggal jutalmazta a szervező Téka Alapítvány.

Advent / fotó: Riti József Attila

Fodor Emőke

Adventi gyertyagyújtás idén is

Advent első vasárnapja

„Advent van, s átjárja lelkem
a szeretet és az emlékezés.
Szeretni szóban és tettekben,
hinni, remélni szüntelen.
Táplálni kell mosollyal, öleléssel,
hogy emléked hibátlan legyen.”

Kassák ezen szavaival köszöntötte Rotar Izabella elnökasszony a Szamosújvár főterén egybegyűlteket. A római katolikus szentmise után az idén is az örmény katedrális előtti téren elhelyezett adventi koszorút állták körül a résztvevők. A ferences templom kicsinek bizonyult, annyian jöttek el a másodszorra megszervezett közös adventi gyertyagyújtásra. A helyi RMDSZ tavaly indított programsorozata belopta magát a helyiek szívébe, számos más nyelvű résztvevő is várta a téren a fényt hordozó kisiskolások vezette menetet. A római katolikus kórus éneke után a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum legkisebbjeinek (előkészítő, első és második osztályosok) a műsora következett, majd fellobbant az első gyertyaláng.

Az 51. Számú Czetz János cserkészcsapat idén is csokoládét gyűjt a rászoruló gyerekek számára. Aki csokoládét hoz, az kap egy karácsonyfadíszt, mellyel közösségünk karácsonyfáját díszítheti. Az első vasárnap 81 darab csokoládé gyűlt.

Az ünnepi műsor után a helyi vállalkozók jóvoltából teát, forró csokoládét kaptak a gyerekek, forralt bort a felnőttek.

Advent második vasárnapja

“Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten. “(Ady)

Az adventi várakozás egyik pillére a remény. Ez az, ami hitünket megalapozza. A mindennapokban is a remény az, ami erőt ad, előre mozdít. Tetteimmel azon voltam ebben az évben is, hogy magyar közösségünknek mindig reményteljes jövőképet teremtsek” – e

szavakkal nyította meg a második advent vasárnapi gyertyagyújtást Molnár Tibor, helyi RMDSZ-es tanácsos.

A remény gyertyájának meggyújtása előtt a református templomban a Sugaracska Bábcsoport adta elő a Betlehemi csillag című bábdarabját a legkisebbek örömére. Az örmény mise a Salamon templomban zajlott, melyben kevesen férnek el, emiatt a szervezők, a helyi RMDSZ vezetői, a két templomban szervezett istentisztelet mellett döntöttek.

A gyerekek égő gyertyákkal vonultak a főtérre, ahol e vasárnap a Téka Népzeneiskola diákjai és a Rozmaring népdalkórus karácsonyi népdalokat énekelt, zenélt.

E vasárnap (december 10) is az 51. Számú Czetz János cserkészcsapat csokit gyűjtött a rászoruló gyerekek számára. Aki csokit hoz, az kap egy karácsonyfadíszt, mellyel közösségünk karácsonyfáját díszítheti. Második alkalommal 73 csoki gyűlt.

Advent harmadik vasárnapja

Örömvasárnap is együtt

„Ádventben járva újra várunk,
megtaláljuk-e, akit keresünk,
eljő-e hozzánk a Szeretet,
itt lesz-e, ott lesz-e velünk.
Várakozással teli életünkben
egy nagy-nagy érzésre várunk,
lelkünk-szívünk Őt keresve,
a békére, szeretetre vágyunk.” (Darvas Ferenc: Advent)

A harmadik gyertya az örömet jelképezi. Enélkül sem ünnep, sem közös cél nincs. Ha tiszta szívvel tudunk örülni embertársainknak, akkor van remény, van tovább. - nyitotta meg a harmadik gyertyagyújtási ünnepet Bihari Levente, helyi RMDSZ-es tanácsos.

Az örmény székesegyházból kijövő ünnepre várók a római katolikus kórus és a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum III-IV. osztályosainak műsorát hallgathatták meg. Folytatódott a csokigyűjtés, e vasárnap még 46 csoki került az egyre színesedő karácsonyfa alá.

Az RMDSZ helyi választmányi tagjai naptárakkal és képeslapokkal kívántak áldott ünnepet a közösség tagjainak.

A végén a már megszokott forrócsoki, tea, forralt bor és kalács mellett örültek a szamosújváriak a találkozásnak.

Advent negyedik vasárnapja

Közös koszorúnk utolsó gyertyájának lángja december 23-n, szombaton lobban majd fel, a református templomban tartandó istentisztelet után. 17 órára várnak mindenkit, öltöztessük ünneplőbe a lelkünk is.

Támogatók:

Szegedi János, Tasnádi Zsuzsi és János, SC Nimium Srl, Molnár Anna, Sc Creativ Works, Soós Sára, Szántó Kinga, Mihalydeakpal Ferencz és családja, Schmotzer Sallai Rózsika, SC Sova , SC Hayak, L and E Agro Team Srl.

Agnus Dei kórus / fotó: Agnus Dei

Székely Csaba

Adventi koncert Szamosújváron

December 9-én, 18:30 órától az Alkantarai Szent Péter római katolikus (ferences) templomban nem mindennapi élményben volt részük az egyházi zene kedvelőinek. Az Agnus Dei kórus adventi koncertre hívta a szamosújváriakat, akik már jól ismerik a Dés és Szamosújvár környéki fiatalokból létesült énekkart, hiszen több alkalommal is sikerrel szerepelt a városban. Ezúttal, Kovács Hajnal karmester irányításával 14 adventi zeneszámot adtak elő, de emellett felléptek még Petrovics Tünde, Szabó Kovács Adrienn és Márton Aliz szólisták is. Zongorán kísért Csorba Erika, Marton Vivien és Tóbiás Eszter. Közben, egy Tóth Árpád szavalat is elhangzott dr. Kovács Árpád előadásában, amely külön fénypontot jelentett a hangversenyen. A kórus érzelemmel és szépséggel gazdagították a december eleji eseményt.

Megemlítendő tény, hogy az Agnus Dei kórus húsz éve alakult, neve „Agnus Dei, jelentése nemcsak a szépség és a zene üzenetében rejlik, hanem az „Isten Báránya" jelképe is." (Agnus Dei kórus – Corul Agnus Dei)

Székely Csaba

Orgonakoncert Szamosújváron

December 16-án, szombaton 18 órától orgonakoncertre került sor a római-katolikus (ferences) templomban. Az előadó nem volt más, mint Molnár Árpád, a templom kántora, akitől már megszoktuk, hogy minden évben, karácsony küszöbén ünnepköszöntő fellépéssel lepi meg a komoly zene kedvelőit. A műsoron John Alcock, Claude Balbastre, Charles Wesley, Domenico Zipoli, Dietrich Buxtehude, Johann Sebastian Bach és John Francis Wade számok szerepeltek.

A zeneszámok felkeltették a helyi közösség híveinek érdeklődését, akik minden alkalommal megtisztelik a hasonló koncerteket, annál is inkább, mivel a templom felújítási munkálatai során restaurálták a szép orgonát is, amelyen élvezet játszani.

MTI

Átadták a restaurált Bánffy-kastélyt az erdélyi Válaszúton

Válaszút, 2023. november 23., csütörtök (MTI) – Átadták csütörtökön az Európai Unió és a Kolozs megyei közgyűlés támogatásával restaurált Bánffy-kastélyt az erdélyi Válaszúton.

A Kolozsvártól 25 kilométerre található műemlék épület kulturális központként fog működni és a turisztikai körforgásba is bevonják. Az ingatlant több mint öt év alatt sikerült restaurálni, a külső homlokzatok és belső terek mellett a kastélyparkot is helyreállították, rendezték.

Az ünnepségen Alin Tise, a Kolozs megyei önkormányzat elnöke a kastély hányattatott sorsára emlékeztetett. Elmondta: államosítása után előbb gyermekotthon, majd lerakat volt benne.

Hangsúlyozta: a megyei közgyűlés fontosnak tartotta a megmentését, 2016-ban benyújtotta az uniós pályázatot a felújítására. A restaurálási munkálatokhoz Kolozs megye minden lakosa hozzájárult, mivel részben a megyei büdzséből finanszírozták, és a nagyközönséget fogja szolgálni – mondta Tise.

A felújított épületre Andrei kolozsvári ortodox érsek-metropolita mondott áldást, a meghívottak között a római katolikus és református egyház képviselője is jelen volt.

Vákár István, a Kolozs megyei közgyűlés alelnöke úgy fogalmazott: az átadási ünnepség „történelmi pillanat, valódi mérföldkő” a Kolozs megyei magyar épített örökség megmentése szempontjából. Mint mondta, igazi „drágakövet” adnak vissza a közönségnek, felújítása a helyi közösség szempontjából is fontos, hiszen munkahelyeket is teremt.

A tervezési és restaurálási munkálatokat összefogó Guttmann Szabolcs műépítész elmondta: a választúti Bánffy-kastély azon kevés erdélyi nemesi rezidenciák egyike, melynek teljes belső burkolata megmaradt, ez adja a fő értékét.

Rámutatott: Erdélyben többnyire csak templomok őrizték meg eredeti berendezésüket, a kastélyoké 99 százalékban elveszett. Felér a csodával, hogy a Bánffy-kastély értékes faburkolata nem lett felgyújtva, eltüzelve, a párizsi világkiállításon díjazott egyedi cserépkályhák is megmaradtak.

Kitért arra, hogy a kastély udvarát, parkját is helyreállították, ami szintén nem gyakori Erdélyben.

Kolozs megyében először avathatunk fel igazi műemlékegyüttest” – fogalmazott beszédében a műépítész.

Guttmann Szabolcs a közmédiának elmondta: a munka mögött népes szakértőcsapat áll, és minél több olyan területe van egy munkálatnak, mely plusz szakértelmet

igényel, annál nehezebb az összehangolás. A falakat borító faburkolatot például egyenként kellett leszedni, hogy megtörténhessen a falrestaurálás, majd ismét visszaszerelni.

„Az a csoda, hogy egy ilyen értékes enteriőr mai napig olyan állapotban maradt fenn, hogy lehetett restaurálni" – mondta, mivel Kelet-Európában ritka, hogy civil épületben a padlótól a mennyezetig megmaradjon a berendezés, meg lehessen mutatni a jövő generációknak.

Tulogdy László építész az MTI-nek elmondta: a legnagyobb kihívás a restaurálási folyamat részleteinek összeegyeztetése volt, és annak elérése, hogy az összhatás egységes legyen. Mivel a kastély lakóépület volt, meg akarták tartani a hangulatát, minőségi bútorokkal rendezik be – tette hozzá. Nagy nyereségnek nevezte, hogy a pincét is sikerült megmenteni rendezvénytérnek.

Mint mondta, a farestaurálási munkálatokat Rostás Árpád és Balla Csaba farestaurátorok végezték. A szakértői csapatnak a többi között Kolozsi Tibor kőrestaurátor és Weisz Attila művészettörténész is tagja volt.

A válaszúti kastély az egyik legfontosabb erdélyi nemesi família, a Bánffy család nyári rezidenciája volt. A 19. század második felében nyerte el jelenlegi formáját, legnagyobb értékét az épen megőrzött belső burkolatok képezik. A csarnok földszinti falait tölgy- és kőrisfából készült neoreneszánsz jellegű burkolat borítja. Az ebédlő fő ékessége a zöld mázas cserépkályha, melynek két oldalfalán a magyar történelem jelentős pillanatait ábrázoló domborművek láthatók

Felújítására 2017-ben nyert csaknem 20 millió lejes (1,5 milliárd forint) uniós támogatást a Kolozs megyei önkormányzat, mely az összeget saját költségvetéséből egészítette ki.

kpme \ bpt
MTI 2023. november 23.

Riti József Attila

Operalátogatás a szamosújvári RMDSZ női szervezetének szervezésében

December 9-én, szombaton délután került sor a kolozsvári magyar operában a My Fair Lady című musical kolozsvári bemutatójára, melyre 50 dési és 60 szamosújvári személy látogatott el.

Az esemény szervezője a szamosújvári RMDSZ női szervezete volt, Molnár Erika pedig koordinálta a szervezést.

A színvonalas előadás elnyerte a résztvevők tetszését és leközelebb újra elmennek.

A szervezők szerint: *„a közös buszozás, jókedvű beszélgetések, vidám percek után egyöntetűen megfogalmazódott a programsorozatunk folytatása. Januárban, ugyanott, szilveszteri kabarén fogunk együtt szórakozni."*

Feiszt György előadása

Felszegi Imre

Feiszt György történelmi előadásai Szamosújváron

Az Erdélyi Szent Márton Kulturális Központ Egyesület tagjai ez esztendő tavaszán Szombathelyen nemzetközi konferencián vettek részt, és már ott és akkor megbeszélték Feiszt György szombathelyi történész-levéltárossal, hogy az ősz folyamán Szamosújváron több előadást is fog tartani. Az előadások témái az erdélyi Hunyadiakról, valamint a Szombathelyen született Szent Mártonról izgalmas gondolatokat ébresztettek fel bennünk, mivel e híres történelmi személyiségek származásának, életének, munkásságának sok mozzanata még mindig a múlt ködében rejtőzik.

Türelmetlenül vártuk Feiszt György tanóráit, ugyanis az elmúlt években már több alkalommal tartott történelmi előadásokat Szamosújváron, melyeken megtapasztaltuk, hogy levéltárosként „előbányász" minden írott forrást. Ismerve történelmi tudását, biztosak voltunk, hogy rávilágít olyan kérdésekre is, mint a Hunyadiak származása, vagy például Szent Márton tisztelete Erdélyben. Az előadások november 16-ra voltak meghirdetve, kiplakátolva. Az iskolában Lukács Erdei Ibolya tanárnő és Riti József Attila tanár úr, már beosztották az előadásokon résztvevő osztályok diákjait. A Téka Alapítvány dísztermében Balázs-Bécsi Enikő, Szabó Annamária és Molnár Tibor mindent előkészítettek a délutáni alkalomra.

A megbeszélés szerint november 15-én reggel Szombathelyről indul Feiszt György, Budapesten csatlakozik hozzá történész barátja, Tyekvicska Árpád és emberi számítás szerint „estebédre" megérkeznek Szamosújvárra. Az ebédidő elmúlt, a vendégek sehol. Az Arany János által megénekelt „ kenyérebéd" ideje is elszállt, ők még úton vannak, talán valahol Nagymajtény közelében elevenítik fel az 1711-es „szatmári békét"? Vagy talán most lépnek át a Meszesi-szoroson, ott, ahol tatár, török hadak sokasága indult Erdély ellen a történelem folymán? Merre vannak? Esteledik. „Nem baj"- Feiszt György

tudja az utat, ismeri Erdélyt, hiszen két évtizede évente többször is felkeresi. Nem szavajátszó ember. Megígérte, hogy jön, hát akkor jön, és történelmi kérdéseinkre választ kapunk. De csörög a telefon. Nem történelmi kérdés, de meg kell oldani. „Autóval nem engednek át a vámon, mert lejárt az autó műszaki ellenőrzése. A kérdés, hogyan juthatunk el hozzátok”? – kérdezték barátaink a vállaji határátkelőnél. A kérdésre jött a válasz. Nem a szavak szintjén, hanem cselekvés által. Küsmödi Attila és Molnár Tibor villámgyorsan autóba ültek, és Vállajról elhozták a két történészt.

Az estebédből éjfélizés lett, megfűszerezve Feiszt György Erdélyben átélt kalandos töréneteivel. Regénybe illő az a történet is, amit barátunk mesélt: Erdélyország gyönyörű tájait járva, bizonyos helységben egy nagyon barátságos helybélinek bemutatkozott: Szombathelyről jöttem, Feiszt György vagyok. Az atyafi válasza ez volt: „Nem baj”. Gyaníthatjuk, hogy néhány esztendő múlva ez a mostani eset is, már regényes formában fog terjedni.

Másnap a történelmi kérdéseink is válaszra leltek. A Kemény Zsigmond Elméleti Líceumban tartott első bemutatóján Feiszt György a Hunyadiak családjáról beszélt. Bemutatta Vajdahunyad várát, kitért Mátyás királyságának nagyságára, majd ecsetelte a törökverő Hunyadi János életét, akinek származásáról, már a középkorban különböző magyarázatok keringtek. Az egyik elmélet szerint Hunyadinak Luxemburgi Zsigmond király volt az apja, aki egy szerelmes éjszakát töltött Morzsinai Erzsébettel, és akinek távozása előtt egy gyűrűt ajándékozott. A legenda szerint a nő miután megszülte gyermekét bemutatta a gyűrűt, mely igazolta, hogy fiának valóban Zsigmond király az apja. Ezt a jelenetet, vagyis a térdelő és gyűrűt mutató nőt örökítették meg a vajdahunyadi vár „Mátyás loggia”-ján látható freskón. Minden bizonnyal, ha a történetnek nem lett volna valós alapja, a vár ura, azaz maga Hunyadi János nem engedélyezte volna annak megfestését. Ugyancsak királyi származására mutat a törökverő vitéz szédületesen gyors felemelkedése, katonai rátermettsége és diplomáciai nagysága. Érdemes azt is fontolóra venni, hogy Hunyadi Jánosnak volt egy ugyancsak János nevű öccse. Ez azzal magyarázható, hogy mivel más apától származtak, nevezhették ugyanazzal a keresztnévvel a testvéreket. Mindketten a gyulafehérvári katedrálisban vannak eltemetve.

Egy kis szünet után más osztályok diákjai hallgatták meg a következő bemutatót, melyben a történész Erdély világörökség részeit vetítette saját fotói alapján és magyarázta azok történelmi, építészeti és kultúrtörténeti érdekességeit. Ami például igen megragadta

a hallgatóság figyelmét, amint az utóbb kiderült, az a berethalmi erődített vártemplom melléképületeinek egyikéhez fűződik. A tornyokkal, masszív falakkal körülvett vártemplom kerítésén belül található a híres „békítő szoba". A közösség előljárósága két hétig az egyszobás épületbe zárta a válni akaró házastársakat. Ha a „békítő" idő, azaz a 14 nap leteltével a döntés nem változott, akkor engedélyezték a válást. Állítólag ennek a nem mindennapi módszernek az lett a következménye, hogy 400 év alatt egyetlen egy válás történt Berethelomban.

A rendhagyó történelem órák után az előadóval, valamint az időközben megérkezett szegedi, piarista Tőzsér Pál pap-tanárral együtt ebédeltünk a Téka Szórványkollégium éttermében az elemi osztályosok diákjaival. Ha már gyerekekkel ebédeltünk, akkor gyerekek módjára önfeledten örvendtünk a Molnár Erikától kapott finom desszertnek.

A nap harmadik előadására a Téka Alapítvány előadótermében szép számban jelentek meg az érdeklődők. Az előadás témája a 316-ban Szavériában (Szombathely) született Márton életének és Erdélyben elterjedt kultuszának ismertetése volt. Mivel Feiszt György, a szombathelyi Szent Márton Egyesület egyik alapítója, sokat kutatott Erdélyben is a Szent Márton tiszteletére szentelt templomokról, és a róla elnevezett településekről. Több, mint 20 esztendőn keresztül bejárta a Márton nevéhez fűződő templomokat, településeket Kakszentmártontól Nagybányán keresztül Szépkenyerűszentmártonig. A kivetített képek segítségével elvezetett minket Mezőszentmártontól Dicsőszentmárton érintésével Nyárádszentmártonig. Egyes települések csak elnevezésükben őrzik a Márton tiszteletet. Sok templomban festményeken örökítették meg a köpenyét kettévagó Márton alakját. És, találunk Mártont ábrázoló szobrokat is. Egy ilyen Szent Mártont ábrázoló szoborral találkozunk a szamosújvári örmény katedrálisban is.

Mivel, Feiszt György egyetlen nap alatt három előadást tartott, a szervezők illendőnek látták kiemelni és hangos szóval elmondani, hogy az előadó nyugdíjas kora ellenére fiatalosan bírja magát, és jó egészséget kívántak számára.

Az előadást követően vendégeinkkel együtt valamennyien részt vettünk az Egri Hajnal által szevezett Kvíz-esten.

Barátainkat, másnap reggel Miklósi Ferenc vitte el Vállajra.

Minden szervezőnek, segítőnek, munkatársnak hálás köszönetet mondunk.

Szent Márton

A Lászlóffy - ház / fotó: Ovidiu Dragan

Riti József Attila

Szamosújvári Lászlóffy-ház: egy barokk műemlék újjászületése

A szamosújvári Lászlóffy-ház az egyike a még meglévő barokk emeletes házaknak. A házat „tartós ormányi kőből"[1] emelték és építését 1747-ben fejezték be. Az oszlopos kapun a Lászlóffy család címere található a kapudíszeket Anton Schuchbauer faragta[2]. A házat Láncos-háznak is nevezik.

Anton Schuchbauer 1719 és 1789 között élt és a barokk korszak egyik legjelentősebb kolozsvári szobrásza volt.

A Láncos-házban működött 1842 és 1855 között a Nagyszebenből ideköltözött az 51. ezred katonanevelő intézete, a Károly Ferdinánd ezred iskolája. A tanintézetnek hat tanára volt: egy pap, egy főhadnagy, egy orvos és 3 őrmester. Igazgatója 1848-ban Ádler Szeverin, aki beállt Bem József seregébe, mint főhadnagy. Őt Wohlmann József követte tisztségében, 1849-ben. Az iskola 15 diákja beállt honvédnek az 1848-1849-es szabadságharc idején. 1855-ben az iskola elköltözött a városból és a Lászlóffy házba beköltözött az örmény-katolikus elemi fiúiskola.

1861-től a Lászloffy házban Voith Miklós javaslatára megalapították magyar tannyelvű örmény-katolikus algimnázium.

Rövid ideig, 1901 és 1902 között az épületben működött az Állami Polgári Lányiskola.

Az épület a kommunista államosítás után számos célnak szolgált, volt gyár, ifjúsági otthon, ahol néptáncot is oktattak.

A rendszerváltás után is egy ideig ifjúsági célokat szolgált. A helyszín a Kaláka néptáncegyüttes történetének is kiemelt helyszíne, 1991-őszén kezdődnek el itt az első próbák az Ifjúsági klub egyik termében (1992-ig).

Idővel a ház borzasztó állapotba került és úgy tűnt, hogy a végső pusztulás vár rá, de végül 2015 után az önkormányzat visszaperelte és 2021-ben megkezdődött a restaurálása. A munkálatok jelenleg a vége felé járnak, a tervezet szerint 2023. december 31-ig kell befejezzék a restaurálást.

A szakszerűen felújított épület a kultúrát fogja szolgálni, ide költözik a városi múzeum, és ugyancsak itt lesz egy képzőművészeti kiállítóközpont is.Végezetül pedig kifejezzük reményünket, hogy a Lászlóffy-ház előtt méltó jövő áll és türelmetlenül várjuk a megnyitását.

1. Szongoth Kristóf
2. Balázs - Bécsi Attila

A díjazottak

Fodor Emőke

Karácsony gyerekszemmel

A szamosújvári RMDSZ hatodik alkalommal szervezte meg helyi óvodások és kisiskolások számára a Karácsony gyermekszemmel című gyermekrajzversenyét.

Az óvónők és tanítók segítségével gyűltek be a szebbnél szebb rajzok, melyekről a gyermeki őszinteség sugárzott. Fenyőfa, ajándék, család, kis házi kedvencek, játékok és édességek egyaránt megjelentek rajtuk. Nehéz dolga volt Szabó Ildikó óvónőnek és Farkas Melinda tanárnőnek, akik a több , mint 90 rajz közül a legszebbeket kiválasztották.

A rajzok a szamosújvári Kemény Zsigmond Elméleti Líceum aulájában voltak kiállítva, megcsodálhatók a vakáció kezdetéig. Pénteken, december 15-én ott zajlott az iskolások díjazása is.

A helyi RMDSZ-t Rotar Izabella elnökasszony és Balázs-Bécsi Enikő helyi tanácsosok képviselték. Ők adták át a díjakat az óvodások kategóriájában Szabó-Elek Zsófiának, aki a Sünike Óvodába jár és Ferenczi Alexnek, aki az Elvarázsolt Házikó Óvodában tanul.

Az előkészítő osztály díjazottjai: 3. Szabo Milán 2. Nagy Katalin és 1. Borbély Viktória.

Az elsősök közül a következőket díjazták: 3. Szováti Adrienn 2. Balázs-Bécsi Ágnes és 1. Balázs- Bécsi Lilla.

Másodikosok ügyes rajzolói: 3.Láposi Fruzsina, 2.Hunyadi Izabella Orsolya és 1.Silaghi Hanna.

Harmadikos ecset és ceruzaforgató bajnokok: 3. Harangozó Màrk, 2. Vincze Klàra és 1. Kolcsàr Eszter.

A legnagyobb művészpalánták 3. Filep Boglárka, 2. Fodor- Harmati Bence és 1. Syko Noémi. Mindannyiuknak gratulálunk és köszönjük, hogy gyönyörködhetünk munkáikban.

A helyi RMDSZ a helyi magyar intézményekkel közösen évről-évre színes eseményekkel gazdagítja a programkínálatot, hogy jó legyen Szamosújváron magyar gyereknek lenni.

Riti József Attila

Karácsonyi programok a Kemény Zsigmond Elméleti Líceumban

A Kemény Zsigmond Elméleti Líceum adventi időszaka a karácsonyi hangulatról, az összetartozásról szól. Az iskola közössége számos programot szervez, melyeken mindenki megtalálhatja a kedvére valót és melyek összekovácsolják iskolai közösséget.

Az ünnepi időszak első programpontja az adventi koszorú készítő verseny, mellyen az általános iskolások mérhették fel ügyességüket. A verseny két részből állt, koszorúkészítés és egy kis előadás. A versenyen, melyen minden évben jobbnál – jobb produkciók születnek, az ötödikesek képviselői (Butuza Zsófia, Harangozó Andrea, Juhos Borbála és Süköst Renáta) lettek a győztesek, akik kis előadásukon énekeltek és zongoráztak is.

Az adventi gyertya közös meggyújtása a hétfők elmaradhatatlan programpontja. Az első gyertyát, december 4-én iskolánk legkisebb diákja, Hideg Elisabeth gyújtotta meg, a másodikat Deac Erik (8A), a harmadik gyertyát Láposi Aliz (12A) gyújtotta meg. Az utolsó gyertyát, december 21-én az iskola igazgatója, Kulcsár Melinda gyújtja meg. Minden alkalommal felléptek az iskola kórusa és az elemis diákok.

A karácsony előtti ünnepi időszak legfontosabb eseménye a karácsonyi szeretetvendégség, melyen az iskola diákjai kicsiktől nagyokig közös ünnepségen hirdetik Jézus Krisztus születését, majd pedig karácsonyi vásárban értékesítik a szebbnél – szebb karácsonyi díszeket és dekorációkat. Az ünnepély és a vásár között a diáktanács diákjai a tanulók által hozott süteményekkel kínálják meg a résztvevő szülőket, hozzátartozókat, diákokat és tanulókat. A karácsonyi szeretetvendégség egyik kiemelkedő pontja az iskola közös karácsonyfájának a feldíszítése, melyre minden osztály felteszi majd a nagy szeretettel készült karácsonyi díszt.

A Kemény Zsigmond Elméleti Líceum karácsonyi programjai lehetőséget adnak a diákoknak, hogy együtt ünnepeljék a karácsonyt, és megtapasztalják az ünnep szeretetteljes hangulatát. A programok hozzájárulnak az iskolai közösség összekovácsolásához, és segítenek abban, hogy a diákok örömmel várják a karácsonyt.

Békefy Lajos

Ünnepre hangolódva

Karácsony előünneplése már elkezdődött Mária látogatásával Erzsébetnél. Az akkor Keresztelő Jánossal hat hónapja áldott állapotban lévő Erzsébet így fogalmazott: az én Uram anyja jön el énhozzám. Keresztelő János ujjongva mozdult meg Erzsébet szíve alatt, amikor meghallotta Mária köszöntését (Lk 1,44). Karácsonyi áldást mondott Erzsébet Máriának: áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse (Lk 1,42). Áldott Mária és áldott az ő méhének gyümölcse, Jézus. E találkozásban csírázott ki karácsony még rejtett története. Két kiválasztott anya találkozásában. De vegyük sorban a szent éjszaka titkának kez-

deteit, mert nem véletlenül kísérte az evangélistáknak ez a szava az egész történetet: elcsodálkozott. Már amikor Zakariás a Keresztelő Jánost bejelentő templomi jelenet után kiment, s a nép elcsodálkozott (Lk 1,21). A csodálkozásnak is különös folyamata bontakozik ki előttünk. Mária elcsodálkozik, amikor Gabriel arkangyal bejelenti neki a kegyelembe fogadást, a méhébe fogadás és foganás rendkívüli eseményét, hiszen „hogyan lehetséges ez, mivel én férfit nem ismerek?"

Aztán folytatódik a csodálkozás kibontakozása azzal, amikor Zakariás írótáblát kér, ráírja János nevét, s akkor mindnyájan elcsodálkoztak". Majd pedig amikor már a tényleges megszületést követően a pásztorok sietve elmentek a jászoltól és elmondták, mi történt, mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon" (Lk 2,18). Ez a csodálkozó lelki állapot az emberi oldala mindazok igazi meglátásának, amit Isten cselekedett értünk a megváltás eseménysorozatában, a testetöltés folyamatában. Csodálkozó lelkiség nélkül ma sincs igazi advent, nincs valóban gazdag, mély és felemelő karácsonyi ünnep. Ott lesz áldott advent és karácsonyi ünneplés, ahol megszületik bennünk a csodálkozás lelkülete, amit imában el lehet kérnünk. Mindannak a csodasorozatnak, ami értünk végbement Atyánk könyörülő irgalmából, igazából nem földi a kezdete, mint ahogyan a vége sem az. János evangéliumának fenséges prológusa, a csodatörténetek bevezetője így fogalmaz: „kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt és az Ige Isten volt". Majd később ezt olvassuk: „az Ige testté lett, közöttünk lakozott és láttuk az ő dicsőségét". A világ kezdeténél Isten van jelen Szentlelkével, az engedetlenségbe zuhant embervilág megmentésének titkos kezdeténél az Ige van jelen Istennél. Az üdvtörténet egész csodasokasága Istenben kezdődött a Szentháromság emberi értelemmel megfejthetetlen titkaként. Aztán folytatódott azzal, hogy a Szentlélek száll reá Máriára, a magasságos ereje árnyékoz be téged...fogansz méhedben és fiút szülsz". Az események folytatódnak, s létrejön a nagy találkozás, Mária elmegy Erzsébethez, s nemcsak két anya találkozik Júda egyik városában, hanem megtörténik a Mária testében növekedő Szabadító és az Erzsébet testében növekedő Keresztelő János születésük előtti különös találkozása. Ezért Keresztelő János már az anyaméhben „ujjongva megmozdult".

Ez az ujjongó ráhangolódása az anyaméhben élő Keresztelő Jánosnak az anyaméhben növekedő Úrra az egyik legnagyobb csodája a testetöltés folyamatának. Ma is ez az ujjongó ráhangolódás az igazi ünnepkészítő lelki állapot. Csak ezzel lesz igazán adventté advent, karácsonnyá karácsony. Az ujjongásban imádság van, embert emberré rangosító egyetlen hozzánk méltó imádás: istenszeretet. Kívánom, hogy advent minden napján növekedjék bennünk az a csodálat, ujjongás, magasztalás, ami nélkül nem fogunk tudni napjaink Heródesei, szakadozó világa fölé emelkedve igazán ünnepelni. Ami embereknél lehetetlen, Istennél lehetséges!

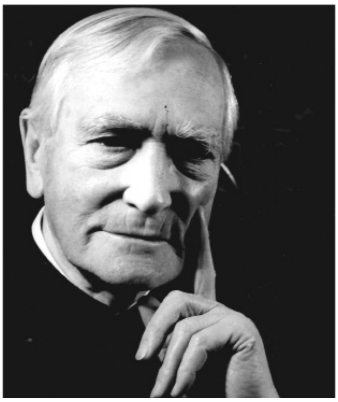

Márton Áron / fotó: Csomafáy Ferenc

Márton Áron

Karácsonyi szentbeszéd

A nagy orosz író, Dosztojevszkij a „Démonok" című munkájának előszavában írja, hogy a hitre vonatkozó kérdéseknek és kétkedéseknek lényege tulajdonképpen az, hogy a mai civilizált, európai ember tud-e hinni Jézus Krisztusnak, az Istenembernek istenségében, vagy nem.

A hitnek vagy hitetlenségnek kérdése tehát az orosz író szerint a Jézus istenségében való hitnél csúcsosodik ki, s korunk gyötrő vallási problémája tulajdonképpen ebben áll, hogy vajon a mai ember egyáltalában képes-e erre a hitre.

Ha valamikor jogosult ennek a kérdésnek feltevése, úgy Karácsony ünnepén az. Karácsony Isten emberré levését hirdeti. Liturgiájával, jámbor szokásaival, hagyományaival azt a meglepő híradást ismétli, azt a legnagyobb történelmi tényt idézi emlékezetünkbe, hogy egyszer, az idők teljében Isten leszállott a Földre, és olyan lett, mint egy az emberek közül.

Éppen ezért kísérti meg a kételkedés az embert. A karácsony ünnepe költőien szép, hangulatos ünnep. Szó van jászolról, barlangról, csendesen kérődző barmokról, zizegő szalmáról, mosolygó gyermekről, gyerekét gondozó anyáról, a kis család fölött aggódva őrködő férfiról, éneklő angyali seregekről, alázatos hitű pásztorokról. Minden olyan szép, olyan megható. Szívesen foglalkozik velük a képzelet. Megértik a gyermekek is. De szívesen átadják magukat az ezekből kiáradó szép hangulatnak a felnőttek is. Eszükbe jut gyermekkoruk első karácsonya, s jólesik megint gyermeknek lenni, az angyalvárás lázát, türelmetlenségét, naiv izgalmait visszaemlékezni, a gyermekek repeső örömén, felkacagó, tapsoló meglepődésén, csillogó szemein, kipirult arcán felderülni. A karácsonyfával járó gondok és gondoskodás ellenére jólesik a karácsonyi gyertyák csillogásában ülni. Hiszen annyi békesség, emberi jóság, annyi költői vonás sugárzik belőle, hogy a hajszás napok szürke sorában pihentető, kedves színt, megnyugvást, felüdítő feledést jelent.

De a hit dolgaiban kételkedésre nevelődött mai ember hajlamos arra, hogy ezeket csak hangulatkeltőnek, gyerekek és hiszékeny emberek ünnepeinek vegye, s a hitet és a hit tartalmát azonban – éppen a költői, hangulatos külsőségek miatt – elvesse. Úgy hiszi, túl sokat tud ahhoz, hogy a barlangról, jászolról, pásztorokról, angyali énekről szóló mesével Isten emberré-levését elhitessék vele. Túl okosnak gondolja magát, semhogy ezt a jámbor előadást komolyan vegye. Sőt, éppen ezek a körülmények teszik előtte valószínűtlenné a hit tanítását.

Istent barlangban, szalmán barmok és pásztorok között nem tudja elképzelni. Szerinte Isten, ha valóban a Földre szándékozott jönni, nem ezen a módon, hanem Istenhez méltó és illő körülmények között jelent volna meg.

S tényleg úgy van. Isten itt meglepő ellentétekkel dolgozik. Azonban, ha a barlang előtt elmélkedett karácsony lenyűgöző igazságára, a hit megdöbbentő valóságára, arra, hogy Isten csak így, csak ezek között a meséhez találó primitív körülmények között jöhetett a Földre.

Első ellentét, amin megütközik és fennakad a felszínen mozgó elme, a végtelen, a tovább nem fokozható, kiáltó szegénység, ami a Földre érkező Istent körülveszi. Elhagyott barlang, melyben rideg barmok keresnek védelmet a fagyos szél ellen, bárdolatlan jászol, melyet egy-két fejszecsapással rótt össze a puszták valamelyik pásztora, nyirkos szalma, melybe felszívódott a barlang és istálló dohossága. S az emberek képviseletében Anyja, az ismeretlen názáreti Szűz, egy közönséges falusi iparos, József, az ács és írástudatlan pásztorok, akik mások juhaival, barmaival vesződnek bérért. Nagyobb szegénységet, egyszerűbb körülményeket el sem lehet képzelni. A szalma szúr, a jászol oldala szálkás, mintha tövisekkel volna kiverve, a barlang száján szabadon jár be a decemberi szél, a fal gödreiből csepeg az izzadság, a padló hepehupás és nyers földszagú. Itt mesteremberek nem jártak, nem… (olvashatatlan szó), nem fúrtak-faragtak, nem kárpitoztak. A művészetnek, csinosító kéznek nyomára sem akadunk. A természet alakító ereje is fukarul dolgozott. Itt minden csupasz és érdes és hideg.

Nem lehet csodálkozni, ha az ember megborzong, s a barlangtól és a vele összefüggő hittétel elfogadása elől menekülni akar. Ha nem tudja felfogni, hogyan lehetett Istennek ilyen kitervelt, kikészített, ilyen tovább nem fokozható szegénységben világra jönnie? Ha éppen ezek miatt nem akar hinni a karácsony valóságában? Ha ezért tartja mesének, gyermekeknek való gyerekes ünnepnek. Hiszen Istenhez mégis más keret, más fogadás illett volna – mondja!

Pedig Istenhez egyedül ez, ez a kitervelt, kigondolt, kikészített szegénység illett. Próbáljuk meg másképpen csinálni! Gondoljunk el más Betlehemet! Milyen házat, milyen palotát akarunk építeni, hogy méltó legyen az Isten Fiához? És hogyan akarjuk berendezni, milyen bútorokkal, függönyökkel, kályhákkal, képekkel, milyen kényelemmel és szépségekkel, hogy Hozzá méltó környezet legyen? Vajon melyik bankárnak a háza vagy melyik királyi palota volna Hozzá illő? Mennyi betétje, aranya, gyöngye legyen, hogy gazdagnak mondjuk? Mennyi föld, melyik ország legyen a birtoka, mekkora legyen a hadserege, testőrsége, hogy hatalmasnak hívják?

S anyja és nevelőatyja és a cserzett arcú pásztorok helyett kik jöjjenek fogadására? Augusztus, a császár, aki mészárlások árán, s barátainak elárulásával ragadta magához a birodalmat, s most a szelíd uralkodót játszotta és éppen azt számítgatta, hogy vajon mi lesz az elrendelt népszámlálás eredménye, hány millió ember tartozik uralma alá? Heródes, ez a feltolakodott beduin, aki, miután a trónt a törvényes utódoktól elorozta, megölette anyját, feleségét, sógorait, unokáit és egy csomó más főembert, akiktől a gazul szerzett hatalmát féltette, most újabb gonoszságon törte a fejét? A pogányok, akik éppen a nap megújulásának ünnepére készülődtek, melyet a legkicsapongóbb tivornyázással ültek meg? A zsidók, akik most a népszámlálással voltak elfoglalva, fojtott keserűséggel engedelmeskedtek a császári parancsnak, s az járt az eszükben, vajon erre milyen újabb adóterhek következnek?

Nem! Az Isten fiához ez a környezet, ez a kiszámított, kitervelt szegénység illett, melyen megütközik a nyárspolgári észjárás! Így mutatta meg, hogy végtelenül gazdag, nincs szüksége semmire, a föld Neki nem is tud adni semmit. S csak így, ennek a radikális szegénységnek a hangsúlyával adhatta legmesszebb-hangzóan a figyelmeztetést, hogy a kultúra, a haladás, a nemesedés elsősorban a lélek műveltsége, ereje és fejlődése, s nem a technika, nem a gépek, nem a civilizáció fejlettsége.

Lehetetlen a betlehemi barlangnak ezt a tanítását a mai embernek meg nem értenie. Külsőségekben, technikában milyen szédítő kultúránk van! Az utcák éjjel fényesebbek, mint nappal, a házak tetején elektromos szivárványok szikráznak, gépek száguldanak az utakon, szárnyas emberek szegik a levegőeget, könyvek ezrei ömlenek a piacra hetek alatt. Gyárilag állítják elő a kényelmet és műveltséget. És soha annyi loccsanás nem volt a hidak alatt, soha annyi összetört, elégedetlen lelkű, feldúlt és eltorzult arcú ember nem járt a nap alatt, annyi kiégett agyvelő, annyi megkínzott, láthatatlan töviskoronával szorított szív nem vergődött, mint manapság. Mert az anyag és az anyagiak megölték a lelket. A külső gazdagodással és haladással nem járt együtt a lélek gyarapodása. Leszegényedtünk, mert a betlehemi barlang tanítását nem értettük meg.

Krisztus nem helyezkedett szembe a haladással, nem akarta visszafordítani az előre törtető embert a troglodíták barlangja felé. De beleállította barlangját a civilizált világ közepébe, hogy figyelmeztessen, hogy a puhaság érzéketlenné tesz, elkábít és megkeményít, s csak a lélek az, ami a földi gyötrelmek szorításából ki tud emelni; a földi élet leselkedő gyötrelmeit győzelmesen el tudja hárítani.

Az ismeretlen názáreti szűz, az egyszerű falusi ács és a darabos, hívő lelkű pásztorok illettek melléje. Csak ezek voltak méltók, hogy körülvegyék, amikor a Földre érkezett.

A hatalmasokra és bölcselkedő, fontoskodó emberekre nem volt szüksége. Mit szólhattak volna azok? Nem, nem! Ezek szívét más, az Istentől idegen gondolatok, törekvések és vágyak kötötték le. A pénz, a hatalom izgatta, s élvezetek után szaladtak. És kegyetlenek voltak, kicsinyek és nagyok egyaránt marakodtak. Istennek azok kellettek, akik minden gondolatukkal feléje hajolnak, s egész lelküket belevésik az Ő tágra nyitott, isteni mélységeket rejtő szívébe. S most is ezeket keresi, bölcsője körül ezeket látja szívesen. A jóakaratú, alázatos lelkeket, akik nem hitetlenkednek, nem sokat okoskodnak, hanem beismerik, hogy szenvedő, az élet durvaságai alatt meg-megvonagló szívű emberek, s gyarlóságokkal megrakott szívüket gondjaikkal együtt bizalommal teszik le a Gyermek mindenható kezébe.

(1936. december 25-én, Kolozsváron mondott szentbeszéd)

Kiss-Juhász Vilmos

Az Ünnepelt jelenlétében, szolgálatában

Év utóján, adventi forgatagban pörögnek bennem és körülöttem szóban, énekben, indulatban, tettben a karácsonyi kijelentések: „Hirdetek néktek nagy örömet! Született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus a Dávid városában! Nevezd az Ő nevét Jézusnak! Ő szabadítja meg népét annak bűneiből! Az Ige testé lett! Ímé a szűz fogan méhében! Ne félj Mária! József ne félj magadhoz venni Máriát! E földön békesség és az emberekhez jóakarat! Immánuel, velünk az Isten! Dicsőség a magasságban Istennek!”

Kegyelmet komunikál Krisztus az élet nehézségét málházó és világ hívságát hajszoló embernek. Vajon fogadjuk az üzenetet, értjük és követjük a Fiúvá nőtt Isten-Gyermeket, vagy maradunk inkább a magunk kényét-kedvét őrző nyüves aklokban, magyarázva a nyájjörzés nyomasztóan nyúzós feladatát? Krisztus megszületett, az üdvösség munkálását vállalva és példát adva önzetlenségből, engedelmességből, alázatból, valamint szeretetteljes hozzáállásból.

Ünnepeltként van jelen körünkben, szívünkben? Hisz Róla így hangzik a híradás: „senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is. Az az indulat legyen bennetek, amely a Krisztus Jézusban is megvolt: aki Istennek formájában lévén nem tekinette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel. Hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett és emberként élt.” (Fil 2,4-7). Így ünnepelt Ő!

Vállalta értünk a földre születést, hogy az Istennel megromlott kapcsolatunkat helyrehozza. Sőt a munka- és lakóközösségben, meg a gyülekezetben megromlott kapcsolatainkat is. Látta, hogy eluralkodik beszédünkben a mgyarázgatás, a hárítás, és a béna kifogások keresése.Mert elhamarkodottan igértünk, többnyire a gyors

szabadulás végett, vagy ösztönből szóban hamar megoldottuk a kérdéseket. Pedig a szavahihetőség kis és nagy dolgokban is jellemkérdés, amely nem csupán a komunikációt segíti előre, de a jó kapcsolatot és együttműködést méginkább. Ünnepeltünk kér a Hegyi beszéd lukácsi megszövegezésében: „Miért mondjátok nékem, Uram, Uram, ha nem mívelitek, amiket mondok? Hisz a jó ember, az ő szívének jó kincséből hoz elő jót, és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt, mert a szívnek teljességéből szól a száj.” (Lk 6,45-49)

Csendben mutatja be nekünk a Szentírás, Józsefet, a Krisztus nevelőapját. Aki az angyali hiradásra magához vette Máriát és menekítette majd a Jesse gyökeréből kinyílt virágszálat Betlehem mezejéről Egyiptomban. Az evangéliumokban bár hallgat az ácsmester, de az Ünnepelt jelenlétében és szolgálatában földrészeket jár be családjával, fogadva az átirányítást az álom által. Majd nyolc nap múltán adták Máriával együtt, a kisdednek a Jézus nevet az agg Simeon és az Anna prófétaasszony jelenlétében.

Ó, ha az Ünnepelt nem jő vissza ítélni eleveneket és holtakat, hol leszünk mi már nyolc nap múlva? Új esztendőben kívángatjuk, hogy:

“Adjon Urunk, kérve kérem,
Öreg évnél újabb évet,
Igazságot, nagy kegyelmet,
Sok örömöt, kevés mérget,
A szívekre vékony kérget,
Az almákba sovány férget,

Könyveinkhez jó elméket.
Dagadjon s maradjon épen,
Szülő, tanár, diák érdek,
Elkerüljön vaskos vétek,

Picur bűnöktől mentséget.
Ne károgjon varjú néktek,
Ne járjon rosszkedv felétek,
Se finánc büntetés végett,

Mindennap adjon Igéket

Üzenetet - s halló fület,
Kitartást és sok hűséget,

Szorgalomból két mértéket.

Nyugodt órát, csendes percet,

Gyümölcsöző, tiszta lelket.

Szentlelkétől fényességet,

Nehézségben békességet,

Kísértésben győzelmeket,

Diákokhoz sok türelmet,

Családunkban egészséget,

A jövőben reménységet.

Megtérő, hívő sereget.

Krisztus Urunk adjon néktek,

Sok mást is, mit én nem kérek…”+

És Urunk új kegyelmi esztendejét róva, odaszánt életú tanítványként, ne csak szóban s névben, legyek s legyünk a Messiás bölcsője, élve az Ünnepelt jelenlétében és szolgálatában!

Orbán János

Karácsonyi gondolatok – Szamosújvári Hetednapi Adventista Egyház

Az Advent Közösség nevében szeretném üdvözölni az esztendő befejező szakaszában mindazokat, akik ünnepi alkalmat ülnek a Jóistennek hála, hogy kegyelméből egy újabb esztendő végéhez érkeztünk. Nem emberi erőből, nem érdekből született meg, hanem isteni ingyen kegyelemből.

Az Advent Közösség nevében mondám mindenkinek az Úrtól megáldott boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk! Meg szeretném említeni viszont azt mindenekelőtt, hogy az Úr Jézus Krisztus születése meghatározta történelmünket. Sorsunkat és örök jövőnket. A karácsony nem csupán abból áll, hogy vásárolunk, ajándékozunk, eszünk, iszunk vagy tobzódunk. Ilyenkor legjobban megemlékezünk arról, aki megfelezte a történelmet, hiszen úgy számoljuk az éveket, hogy Krisztus előtti és Krisztus utáni periódus. Jézus határozta meg jelenünket nem csupán Erdélyben, Szamosújváron, annak környékén, hanem a világegyetemben. Ezért hála a jó Atyának, aki az idők teljességekor nékünk küldte a legdrágább ajándékot, az Úr Jézus Krisztust.

A Habakuk próféta könyvéből, annak második fejezetéből szeretném üdvözölni azokat, akik most örömmel tekintenek és hallgatják meg ezt a rövid üzenetet. Habakuk próféta könyvének második fejezetének második és harmadik verseit idézem, ahol Istennek szava így szól: „És felele nékem az Úr, és mondám. Írd fel e látomást, és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen, mert egy látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet és meg nem csal. Ha késik is, bízzál benne, mert eljön, el fog jönni és nem marad el eddig.” Istennek Igéje e két bibliaverssel üdvözöl titeket drága hallgatók, drága nézők, drága Szamosújvár vagy környékén létező drága embertársainkat. Szeretném elmondani néktek, hogy Isten előtt az időt így mérjük. Elmegyek, de visszatérek. Volt már egy első advent ezelőtt kétezer évvel, és lesz még egy második advent. Hogy mikor azt mondja Habakuk próféta, hogyha kések, tudd meg, hogy csakugyan eljövök. A második adventre készülünk. Az én kérdésem az és választ vár az Isten tőlem és tőletek. Hol talál engem? Krisztus második adventje az ő érkezése helyemen, őrhelyemen talál, avagy Istentől idegen helyeken?

Bátorítom mindazokat, akik most velünk együtt tartanak, hadd készüljünk fel Krisztus eljövetelére, rá a második adventre. Ez a cél és e cél nem csal meg.

Boldog ünnepeket, Isten áldását reátok, és boldogabb viszontlátást itt a földön Isten kegyelméből, avagy Isten országába, az örök dicsőségbe! Ámen.

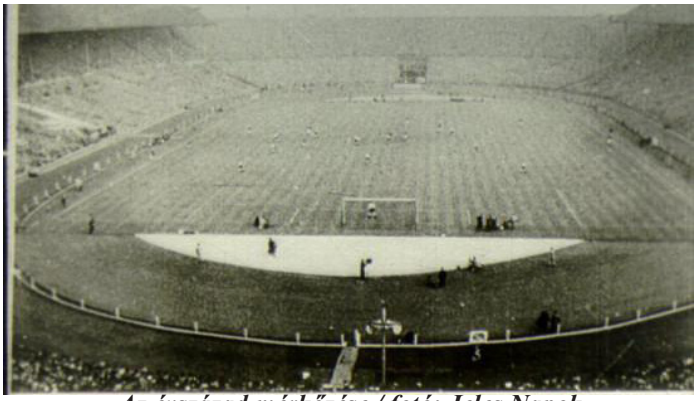

Az évszázad mérkőzése / fotó: Jeles Napok

Riti József Attila

Magyarország 6-3 Anglia: Az évszázad mérkőzése

1953. november 25-én, a londoni Wembley Stadionban rendezték az évszázad mérkőzését, amelyen a magyar válogatott 6-3-ra győzte le az angol válogatottat. Ez a győzelem a magyar labdarúgás történetének egyik legnagyobb sikere volt, és a magyarok számára a nemzeti büszkeség szimbóluma lett.

Az angol válogatott a világ egyik legjobb csapata volt akkoriban, és 90 éve veretlen volt hazai pályán. A magyar válogatottat Sebes Gusztáv szövetségi kapitány vezette, aki új, támadó jellegű játékstílust épített ki a csapat számára, mivel teljesen meglepte ellenfelét.

A mérkőzés elején az angolok szerezték meg a vezetést, Sewell Jackie góljával. A magyarok azonban gyorsan válaszoltak, és Hidegkuti Nándor két góljával fordítani tudtak és 2-1-es előnnyel mentek szünetre.

A második félidőben a magyarok továbbra is domináltak, és Puskás Ferenc, Kocsis Sándor és Czibor Zoltán góljaival 5-1-re elléptek. Az angolok megpróbálták kiegyenlíteni az állást, de nem jártak sikerrel, így a végeredmény 6-3 lett.

A magyar válogatott játéka lenyűgözte a világ labdarúgási szakértőit. Az angol sajtó azonnal az „évszázad mérkőzésének" nevezte a találkozót.

A győzelemnek óriási hatása volt a magyar labdarúgásra. A magyar válogatott a következő években is sikeres volt, és 1954-ben világbajnoki ezüstérmet szerzett. Teljesítménye miatt a magyar válogatott kiérdemelte az Aranycsapat címet, de a világsajtó más neveken is említette őket, mint például: Mighty Magyars, the Magical Magyars, the Magnificent Magyars.

A mérkőzésnek emellett jelentős hatása volt a világ labdarúgására is. A magyar válogatott játéka lenyűgözte a világ futballszakértőit, és hozzájárult ahhoz, hogy a támadó jellegű játékstílus egyre népszerűbbé váljon a világban.

Hosszú évtizedek után, melyekben a magyar futball a névtelenségben sínylődött, újra csúcson van a válogatottunk, ugyanis Szoboszlai generációja a ranglista 20. helyén található és újra focilázban ég a nemzet.

Sáska Jenő / fotó: családi archívum

Dr Sáska Zoltán Attila

Ft. Sáska Jenő

Ft. Sáska Jenő szamosújvári székesegyházi örmény katolikus plébános Ditrón született 1947. július 22-én, elhunyt Kolozsvárott 1998. október 22-én.

Örmény családban született, de a latin szertartásban keresztelték. 1961-től Gyulafehérváron a kisszemináriumban (kántoriskolában), majd a nagyszemináriumban (teológiai főiskolán) tanult. Szentéletű Márton Áron püspök 1971. április 18-án szentelte erdélyi egyházmegyés pappá. Első szolgálati helyén Gödemesterházán volt három éven át káplán.

Az örmény szertartást Sáhin Bertalan örmény apostoli kormányzótól tanulta meg. 1973. szeptember 1-jén Márton Áron püspök átengedte az Örmény Apostoli Kormányzóság szolgálatára. Szamosújváron 25 éven keresztül szervezte és irányította az örmény katolikus közösséget, felújíttatta a Salamon-templomot és az örmény katolikus székesegyházat. A kolozsvári egyetemi templomban bevezette az örmény szertartású szentmisét. Széles körben ismert és közkedvelt személy volt. A nagyon nehéz időkben összetartotta az erdélyi örményeket, ellenállt a vallásellenes politikai nyomásnak, a magyarok elnyomása ellen éppúgy felemelte szavát, mint az örmény katolikus vallás visszaszorítása ellen, de lelki támaszt nyújtott szükségben lévő protestáns magyaroknak is. Számtalanszor járt szentmisét bemutatni Magyarországra is, ahol szintén nem volt örményül misező lelkipásztor.

Az erdélyi görög katolikus templomok elkobzása után a szamosújvári örmény székesegyházban biztosította a görög katolikus liturgia megtartását. A kommunizmus sötét éveiben a mellette ministráló „Péter testvér" valójában görög katolikus pap volt, akit eltiltottak a nyilvános papi szolgálattól, ezért Nt. Sáska Jenő biztosította paptestvérének a titokban misézés lehetőségét a templom(ok)ban.

Halála előtt nagy nemzetközi részvétellel és ünnepélyességgel megszervezte a szamosújvári örmény székesegyház fennállásának 250. évfordulóját, a szentmisét Der-Nerszeszján örményországi örmény katolikus és Jakubinyi György gyulafehérvári érsek celebrálta.

Éveken át harcolt a szamosújvári örmények büszkeségéért, a Jézus testének a keresztről tör-

ténő levételét ábrázoló Rubens-festményért (valójában Joachim von Sandrart), amely a hagyomány szerint I. Ferenc király adománya 1806-ból. Fiatalon bekövetkezett halála miatt a – diktatúra éveiben elkezdett – Rubens festményért folyatott küzdelme kézzel fogható eredményét nem érhette meg, az oltárkép halála után egy évvel 1999 karácsonyán került vissza eredeti helyére. A székesegyház orgonafelújítási munkálatai befejezését még levezényelte, de az orgona sípjai csak halála után szólaltak meg ismét.

Halála után Erdélyben jó ideig nem volt örmény szertartású katolikus pap.

Gyergyószentmiklóson az örmény temetőben édesapja id. Sáska Vilmos mellé helyezték örök nyugalomra, ahova a 97 éves korában elhunyt édesanyját Sáska (született Puskás) Amáliát is 2017-ben.

Papi jelmondata: *„Az igazság szabaddá tesz titeket!" (Jn 8.32)*

Halálának 25-ik évfordulóján a vasárnapi (október 22) szemtmise keretében rá emlékeztünk a gyergyószentmiklósi örmény katolikus templomban. Sírjánál Liberát imádkoztunk Ft. Gál Hunor örmény katolikus plébánossal és a szentmise ministránsaival.

Nagybátyám.

***

A szerző, Dr. Sáska Zoltán Attila Magyarország bukaresti nagykövetségének a beoszott diplomatája és I. osztályú titkára.

Creative Workshop – Ajándékok, amik megérintik a szívet (hirdetés)

A Mihai Viteazul utcában, a 39. szám alatt (a Téka Alapítvány székhelyén) megnyílt a Creative Workshop ajándékboltja.

Ajándékozz valami igazán különlegeset a szeretteidnek! A Creative Workshop megtalálod a tökéletes ajándékot minden alkalomra, legyen szó születésnapról, névnapról, karácsonyról vagy bármilyen más ünnepről:

1. Gyerekeknek kreatív ajándékok

(A gyerekeknek is jár a különleges ajándék! A Creative Workshop rengeteg kreatív ajándékot találsz, amelyek garantáltan örömet szereznek a kicsik számára.)

2. Szemelyre szabott karácsonyi gömb

3. Személyre szabott ajándékok

(Személyre szabott ajándékokat készíthetsz, amelyek garantáltan emlékezetessé teszik az ünnepet.)

4. Munkavédelmi ruházat

Látogass el a Creative Workshop, és találd meg a tökéletes ajándékot!

Creative Workshop – Ajándékok, amik megérintik a szívet

Szerkesztőség:
Főszerkesztő:
Riti József Attila

Főszerkesztő helyettes:
Fodor Emőke

Szerkesztők:
Felszegi Imre
Fodor Emőke
Dr Sáska Zoltán Attila
Riti József Attila
Székely Csaba

Korrektor:
Fodor Emőke

Kiadja és működteti:
Téka Alapítvány

Elérhetőség:
www.kozlony.ro
info@kozlony.ro
0770109709
ISSN 2784 – 2800
ISSN-L 2784 – 2800

Hírdetések / támogatók

A Creative Workshop kínálatának egy része

Köszönjük a támogatást: Riti Gabriella, Nae Krisztián

RMDSZ COMMUNITAS ALAPÍTVÁNY

Ha támogatná lapunk megjelenését akkor támogatását utalja a következő bankszámla számra:
Fundația Culturală Téka
Cod fical : 7309675
405300, Gherla, str. Mihai Viteazul, nr. 39, jud. Cluj

LEI
RO90BRDE130SV07017121300
HUF
RO45BRDE130SV39908781300
Sfiwt kod: BRDEROBU
Megjegyzéshez írja oda, hogy a Szamosújvári Közlönynek szánja!
Köszönjük!

CREATIVE WORKS